

Psalm 54: 1

1. O God, verlos mij uit den nood,
En red door Uwen Naam mijn leven:
Mijn richtzaak zij aan U verbleven;
Och, of Uw arm mij bijstand bood!

...

1

1

Psalm 54: 1

O God, sla acht op mijn gebed,
Neig tot mijn rede gunstig d' oren,
En wil mijn bitt're klacht verhoren,
Zo word' ik uit den angst gered.

2

2

Psalm 54: 2

2. Want vreemden steken 't hoofd
omhoog
Tot mijn verderf; ik zie tirannen,
Om mij te doden, samenspannen;
Zij stellen God zich niet voor 't oog.

3

3

Psalm 54: 2

Zie, God, die nimmer mij vergeet,
Is mij een helper in mijn lijden.
Hij voert hen aan, die voor mij strijden,
En ondersteunt mij in mijn leed.

4

4

Gezang 89:2

2. Halleluja, lof zij de Zoon,
gedaald van 's hemels hoge troon
tot heil van stervelingen!
Hem, die voor onze zonden stierf,
ons 't leven door zijn dood verwierf,
moet al het schepsel zingen.

5

5

Markus 9: 30-37

De tweede aankondiging van het lijden
30. En zij vertrokken vandaar en reisden
door Galilea; en Hij wilde niet dat iemand
het zou weten.

6

6

Markus 9: 30-37

31. Want Hij gaf onderwijs aan Zijn discipelen en zei tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen en zij zullen Hem doden, en nadat Hij gedood is, zal Hij op de derde dag opstaan.

7

7

Markus 9: 30-37

32. Maar zij begrepen dat woord niet en zij waren bevreesd Hem ernaar te vragen.
33. En Hij kwam in Kapernaüm en toen Hij thuisgekomen was, vroeg Hij hun: Waarover had u het met elkaar onderweg?

8

8

Markus 9: 30-37

34. Maar zij zwegen, want zij hadden onderweg een woordenwisseling met elkaar gehad over wie de belangrijkste was. 35. En Hij ging zitten, riep de twaalf en zei tegen hen: Als iemand de eerste wil zijn, moet hij de laatste van allen zijn en een dienaar van allen.

9

9

Markus 9: 30-37

36. En Hij nam een kind, zette dat in hun midden en omarmde het, en Hij zei tegen hen:
37. Wie een van zulke kinderen ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, die ontvangt niet Mij, maar Hem Die Mij gezonden heeft.

10

10

Psalm 133: 1

1. Ai, ziet, hoe goed, hoe lief'lijk is 't, dat zonen
van 't zelfde huis, als broeders samen wonen,
daar 't liefdevuur niet wordt verdoofd.
't Is als de zalf op 's Hogepriesters hoofd,

11

11

Psalm 133: 1

de zalf, waarmee hij is aan God gewijd,
die door haar reuk het hart verblijdt.

12

12

Weerklank 144: 1

1. Hij kwam bij ons, heel gewoon,
de Zoon van God als mensenzoon.
Hij diende ons als een knecht
en heeft zijn leven afgelegd.

13

13

Weerklank 144: 1

Refrein:

Zie onze God, de Koning-knecht,
Hij heeft zijn leven afgelegd.
Zijn voorbeeld roept om te dienen iedere
dag,
gedragen door zijn liefd' en kracht.

14

14

Psalm 133:2

2. Die liefdegeur moet elk tot liefde
nopen,
als d' olie, die, van Arons hoofd gedropen,
zijn baard en klederzoom doortrekt;
z' is als de dauw, die Hermons kruin
bedekt,

15

15

Psalm 133:2

die Sions top met vruchtbaar vocht
besproeit,
en op zijn bergen nedervloeit.

16

16